

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Ἑπὶ τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΦΡΑΓΚΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Α.Β.Σ.

Αἱ δυνατότητες πλαισιώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως διὰ προσωπικοῦ ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἐκάστοτε δημοσιονομικῶν συνθηκῶν. Ἐνίοτε αὐταὶ δὲν ἐξελίσσονται εἰς ὄρισμένους τομεῖς κατὰ τρόπον παράλληλον πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξυπηρετουμένου ὑπ' αὐτῶν ἀντικειμένου, συνεχῶς διευρυνόμενον ὡς ἐκ τῆς ἐπεκτεινομένης παρεμβατικῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομίας πολιτικῆς τοῦ συγχρόνου κράτους. Ἡ λειτουργία τῆς διοικήσεως σήμερον ἀναπτύσσεται ὁλονὲν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀδηρίτου ἀνάγκης συμπίεσεως τοῦ κόστους αὐτῆς, ὥστε νὰ δημιουργοῦνται χρηματοδοτικαὶ δυνατότητες ἐξυπηρετήσεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως.

Ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω δεδομένα, τὸ κυριαρχοῦν σήμερον σύνθημα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς δημοσίας διοικήσεως, κατ' ἀναπότρεπτον συνέπειαν τῶν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν ἐπιχειρηματικὸν τομέα κατακτῆσεων, εἶναι ἡ ἐπίτευξις ἀνωτέρου ἐπιπέδου παραγωγικότητος, διὰ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἀνατιθεμένου ἔργου, ὑπὸ ὅσῳ τὸ δυνατόν ὀλιγαριθμοῦ προσωπικοῦ.

Εἰς τὸν τομέα τῆς Τελωνειακῆς Ἑπηρεσίας εἶναι ἀληθὲς ὅτι διηρῶνθη, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, καὶ διευρύνεται συνεχῶς, ἡ διάστασις μεταξὺ τοῦ ἀρχικῶς προβλεφθέντος καὶ ἐλάχιστα ἀναπτυχθέντος δυναμικοῦ εἰς προσωπικὸν καὶ τοῦ συνεχῶς ἐπεκτεινομένου κύκλου τῶν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὴν ἀρμοδιότητων, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἐξυπηρετεῖ ἐπαρκῶς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀρχῶν τῆς παραγωγικότητος καὶ ἐπιβάλλει πάντοτε τὴν ἀνάγκην ἀναθεωρήσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ὀργανικῆς συνθέσεως τοῦ κλάδου.

Ἐν τούτοις, δὲν δύναται νὰ παραγνωρισθῇ ὅτι καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ὀφείλει ἡ Τελωνειακὴ Ἑπηρεσία νὰ ἀποβλέπῃ πάντοτε εἰς τὴν παραγωγικωτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας.

Εἰς τὴν βᾶσιν μιᾶς τοιαύτης προσπαθείας εὐρίσκειται ἡ ὀρθολογικωτέρα ὀργάνωσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων καὶ ἡ καταλληλοτέρα διάταξις καὶ χρησιμοποίησις τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ κινητοποιήσις τῆς συμβολῆς τοῦ παράγοντος «προσωπικὸν» προϋποθέ-

την δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων ὄρων ἐπιμορφώσεώς του καὶ ὑπηρεσιακῆς του καταρτίσεως.

Ἀποτελεσματικώτερα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκδήλωσις θὰ ἦτο ἡ σύστασις καὶ λειτουργία σχολῆς ἐπιμορφώσεως στελεχῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἀλλοχῶν λειτουργουσῶν σχολῶν.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δὲ αὐτὴν δεόν ὅπως ἡ προσπάθεια στραφῆ ἀποφασιστικῶς καὶ δὴ ἐν ὄψει τῶν ἐκ τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως τῆς χώρας μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. ἀνακυπτουσῶν ἀναγκῶν.

Τό γε νῦν ἔχον, ἡ Διοίκησις κρίνει ὅτι ὑφίστανται πάντοτε περιθώρια ἀξιολογικώτερας χρησιμοποίησεως τοῦ προσωπικοῦ διὰ τῆς ὀρθολογικώτερας ἀπασχολήσεώς του μέσῳ καταλλήλου ὁργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων.

ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 114 τῆς 31.8.1963 ἐγκύκλιος Διαταγῆ, ἡ ὁποία ἐνέχουσα γενικωτέραν σημασίαν, ὡς ἐκ τῶν περιεχομένων ὁδηγιῶν καὶ ὑποδείξεων, παρατίθεται πρὸς εὐρυτέραν γῶσιν (1).

1) Παρατίθενται ὡσαύτως κατωτέρω καὶ σχόλια τοῦ καθημερινοῦ τύπου :

— Ἐφημερίς «Καθημερινή» τῆς 17.10.1963. Εἰς σημειωμά της μετὰ τὸν τίτλον «Δὲν ἀρκεῖ» γράφει :

«Ἡ διεύθυνσις τελωνείων εἰς ἐγκύκλιόν της πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τελωνειακοῦ κλάδου ἔκαμε μίαν ὑπόδειξιν, τὴν ὁποίαν θὰ ὠφεληθοῦν ἐὰν προσέξουν :

«Τὴν καλύτεραν εὐκαιρίαν, τονίζει, διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ προοδεύσουν, προσφέρουν τὰ ἐπαρχιακὰ τελωνεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει ν' ἀποφεύγουν, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιώκουν».

Δυστυχῶς καὶ οἱ καλοὶ ὑπάλληλοι προτιμοῦν τὰ κέντρα καὶ μάλιστα, τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ ὀρθὴ ὑπόδειξις τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας των διὰ τὴν δημιουργίαν ἰκανῶν στελεχῶν τοῦ κλάδου. Ἀπαιτεῖται νὰ παύσουν αἱ κομματικαὶ ἐπεμβάσεις εἰς τὰ τῶν τοποθετήσεων διὰ νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑποδεικνυομένης ὀρθῆς πολιτικῆς».

— Ἐφημερίς «Ἡ Ἡμερησία» τῆς 19.10.1963. Εἰς σημειωμά της μετὰ τὸν τίτλον «Τὸ ἔργον τῶν τελωνείων», γράφει :

«Αἱ συστάσεις τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πρὸς τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς, διὰ τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν τῶν μετὰ τῶν τελωνείων συναλλασσομένων, ἀποδεικνύουν, ὅτι πνεῦμα προόδου καὶ προσαρμογῆς εἰς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας ἔχει ἐπικρατήσῃ ἀπολύτως. Ἀξίζουν, ἐπομένως, θεορὰ συγχρητήρια εἰς τὸν γενικὸν διεθυντὴν Τελωνείων κ. Ἰωάν. Φράγκου, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη πολὺ διὰ νὰ ἐμφυσῆσῃ τὸ πνεῦμα τοῦτο καὶ γενικωτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Πρέπει, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, νὰ ὁμολογηθῆ, ὅτι ἔχει σημειωθῆ οὐσιαστικὴ πρόοδος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, πρόοδος τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ. Τὸ σπουδαιότερον μάλιστα εἶναι, ὅτι καταβάλλεται σύντομος καὶ ἐπίμονος προσπάθεια, διὰ νὰ καταπολεμηθῆ τὸ παλαιὸν πνεῦμα τῆς ἀντιδικίας πρὸς τοὺς συναλλασσομένους, τὸ ὁποῖον μόνον ζημίας συνεσώρρευεν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν τελωνείων. Ἄλλως τε, συμφέρον εἶναι, νομίζομεν, τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν νὰ διευκολύνουν τοὺς συναλλασσομένους, ἀφοῦ οὕτω τὸ ἔργον των γίνεται εὐκολώτερον καὶ ἀφοῦ καλλιεργεῖται ἐπίσης, κατ'αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας, τὸ ὁποῖον, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἀποβῆ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, μᾶς ἐσυνήθισε τελευταίως εἰς ριζοσπαστικὰς ἀποφάσεις καὶ μέτρα καὶ μετὰ τὸ χαιρετίζομεν, ὡς μίαν ἀπόδειξιν τῆς μεταβολῆς τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει εἰς τὸ παρελθόν. Ἐσημειώσαμεν σημαντικὰ βήματα προόδου καὶ τὸ ἰκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα, δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ φανῆ».

«Ἐξ ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρητῶν Τελωνείων περὶ τῆς λειτουργίας τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ προσωπικῶν ἀντιλήψεων, τὰς ὁποίας ἡ Διοίκησις ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ ἐξ ἄλλων πηγῶν, προκύπτει ὅτι, παρὰ τὴν διαπιστουμένην κανονικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον κατὰ κανόνα διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων καὶ τὴν ἱκανοποιητικὴν κατὰ βάσιν ἀπόδοσιν αὐτοῦ, ὑφίσταται πάντοτε θέμα ὀρθολογικότερας χρησιμοποίησεως τοῦ προσωπικοῦ, ἢ μᾶλλον ὑπάρχον ἀκόμη περιθώρια βελτιώσεως τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Ἡ Διοίκησις ἔχει, βεβαίως, ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξελισσομένας πάντοτε ἐπὶ τὰ ἄνω ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας, ἰδίᾳ ἐνίων τελωνειακῶν ἀρχῶν, καὶ τὰς προκλυπύσσας ἐντεῦθεν ἐλλείψεις εἰς προσωπικόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατανοεῖ ὅτι ἡ συναισθήσις τῆς εὐθύνης τῶν προϊσταμένων περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθ' ἡμέραν ἔργου δικαιολογεῖ ἐν τινι βαθμῇ τὴν ὑπὸ τὸ πρῶτον τῶν πραγματικῶν τούτων ἀναγκῶν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἀπόψεως διατάξεως καὶ χρησιμοποίησεως τοῦ προσωπικοῦ. Φρονεῖ ἐν τούτοις ὅτι, πέραν τῆς ἐπιβαλλομένης διὰ τὴν ἰδίαν μερίμνης πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν εἰς προσωπικόν ἢ ἄλλα μέσα ἀναγκῶν τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας, ἐκτὸς τῶν ὑφισταμένων ἐκάστοτε δημοσιονομικῶν δυνατοτήτων — πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀρμοδίως ἐνεργεῖ — δὲν πρέπει νὰ διαφύγῃ τῆς προσοχῆς τῶν προϊσταμένων τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ὅτι μέρος τῆς εὐθύνης, διὰ τὴν ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας ἐκάστοτε δυνατότητας ἐπιτυχεστέραν ὀργάνωσιν τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, ἀνήκει εἰς αὐτούς.

Ἡ ἐπιτυχὴς διεύθυνσις τῶν ὑπ' αὐτοῦς ὑπηρεσιῶν ἐπιβάλλει οὐ μόνον τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ καθ' ἡμέραν ἀντικειμένου, ἀλλ' ἐν αὐτῷ καὶ τὴν ἐποφειεστέρην, ἐξ ἀπόψεως παροχῆς εὐχερειῶν καὶ δυνατοτήτων καταρτίσεως καὶ ἐνημερώσεώς του, χρησιμοποίησιν τοῦ διατιθεμένου προσωπικοῦ.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, ὀρθῶς ἐκτιμώμεναι, δὲν δύναται νὰ εἶναι στατικά, ἱκανοποιούμεναι προσαίρως ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ καθ' ἡμέραν ἔργου, ἀλλ' ἐξελισσόμεναι, παρακολουθοῦσαι τὴν ἀναπτυσσομένην συνεχῶς πρόοδον τοῦ ἀντικειμένου τῆς τελωνειακῆς νομοθεσίας, πρόοδον ἐναρμονιζομένην πρὸς τὰς ὁλοκλήρους μεθόδους βελτιουμένης οἰκονομικῆς δράσεως, ἢ ἐξυπηρέτησις τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ πλέον ἐξειδικευμένους χειρισμοὺς καὶ ρυθμίσεις ἐκ μέρους τῆς συγχρόνου διοικήσεως.

Ἡ ἀποδοτικότης τῶν τελωνειακῶν ὑπηρεσιῶν δὲν ὠφελεῖται ἀπὸ μίαν διάθεσιν τυπικῆς μορφῆς, ἴσως κατάλληλον δι' ἄλλας οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τὴν πληθὺν τῶν λειτουργιῶν τῶν τελωνείων, τὴν ἀνομοιογένειαν τῶν ἐφαρμοστέων διατάξεων καὶ ἰδίως τὴν εὐρύτητα καὶ τὴν ταχύτητα τῆς ἀποφασιστικῆς ἐξουσίας.

Εἶναι, ὅθεν, σημαντικὸν νὰ ἐξασφαλίζεται πάντοτε συγχρόνως μὲ τὴν πλήρη ἀπόδοσιν ἐργασίας καὶ παράλληλος δυνατότης εὐρυτέρας ἐνημερώσεως καὶ καταρτίσεως τοῦ προσωπικοῦ. Ἡ καταρτίσις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον βάσιν ποιοτικῆς ἐξελίξεως τοῦ δυναμικοῦ τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀναγένεσιν τῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ συνεχῶς ἀναπτυσσομένου πεδίου δράσεώς της.

Ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι τὸ καθήκον τῶν προϊσταμένων εἶναι νὰ μὴ παρα-

τείνουν υπερμέτρως τὴν τοποθέτησιν εἰς τὸν αὐτὸν τομέα ἐκάστου ὑπαλλήλου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοῦτο καὶ μόνον ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἔργου, ἀλλὰ δέον νὰ ἐξασφαλιστεῖται ποιά τις ἐναλλαγή εἰς τὸ ἀντικείμενον, ἐντὸς τοῦ μέτρου καθ' ὃ ἢ ἐκ ταύτης προκύπτουσα ἐσωτερικὴ ἀνακατάταξις δὲν συνιστᾷ ἀνυπέροβλητον δυσχέρειαν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας.

Ἡ ὀρθολογικὴ χρησιμοποίησις τοῦ προσωπικοῦ ἐπιβάλλει βεβαίως τὴν τοποθέτησιν ἐκάστου εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν, ἐνδείκνυται ὅμως ὅπως οἱ ὑπάλληλοι λαμβάνουν ἐπαφὴν καὶ δι' αὐτῆς ἐνημέρωσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου εἰ δυνατόν τῶν ἀντικειμένων ἀρμοδιότητος τῆς ὑπηρεσίας, ἀπασχολούμενοι εἰς αὐτὰ ἔστω καὶ διὰ βραχέα χρονικὰ διαστήματα.

Δὲν παραβλέπεται ὅτι αἱ συνθηκαὶ ἐργασίας εἰς τὰ μεγάλης κινήσεως τελωνεῖα, ἰδίᾳ τοῦ Πειραιῶς, διευκολύνουν τὴν μονομερῆ ἀπασχόλησιν καὶ ἀποτελοῦν πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ἐπαρκῶς νὰ ἀναπτυχθοῦν πρωτοβουλία τῶν προϊσταμένων ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοϊαν, ἐν τούτοις, ἡ Διοίκησις ἀναμένει ἐκ τῶν προϊσταμένων τούτων ὅπως ἐξαντλήσουν πᾶσαν δυνατότητα παρεχομένην ὑπὸ τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

*
* *

Τὰ ἀνωτέρω ἀφοροῦν κυρίως τοὺς νέους διπλωματούχους ἀνωτάτων σχολῶν ὑπαλλήλους, οἵτινες θὰ ἀποτελέσουν μελλοντικῶς τὰ στελέχη τοῦ Κλάδου.

Πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους ἀπευθυνομένη ἡ Διοίκησις, καλεῖ αὐτοὺς ὅπως ἐνστερονισθοῦν τὰς ἐπ' αὐτῶν προσδοκίας τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ὑπηρεσιακὴ κατάρτισις αὐτῶν δὲν ἀποτελεῖ θέμα ἀνήκον εἰς τὴν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν προϊσταμένων των καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον δέον πάντοτε νὰ συνεγείρῃ τὴν ἀνησυχίαν των καὶ τὴν σκέψιν των. Ἐκαστος ὑπάλληλος δέον νὰ κρίνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ τοῦ ποῖος εἶναι ὁ βιημὸς τῆς ὑπηρεσιακῆς του καταρτίσεως καὶ ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐξ ἀπόψεως ἀξιολογήσεως θέσις του καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ πάντοτε διὰ τῶν νομίμων παραστάσεών του τὴν ὑπὸ τὸ νόημα τοῦτο ἀπασχόλησίν του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἥτις καὶ μόνον θὰ διευκολύνῃ τὴν πληρεστέραν ὑπηρεσιακὴν του κατάρτισιν. Τοιαύτας πρωτοβουλίας καὶ αἰτήσεις τῶν ὑπαλλήλων αἱ διοικήσεις τῶν τελωνείων δέον νὰ βλέπουν συμπαθῶς καὶ νὰ τὰς ἱκανοποιοῦν κατὰ πάντα δυνατόν τρόπον.

Ὑπομνησκεται εἰς τοὺς νέους ὑπαλλήλους ὅτι αἱ ἐπαρχιακαὶ τελωνειακαὶ ὀρχαί, ἰδίᾳ ἐκεῖναι πλήρους ἀρμοδιότητος, ἀποτελοῦν τὰ καλύτερα πλαίσια καταρτίσεώς των. Συνιστᾶται ὅθεν πρὸς τὸ συμφέρον τούτων ὅπως οὐ μόνον καθ' οἷονδήποτε τρόπον μὴ ἀντιδροῦν εἰς τοποθετήσεις των εἰς τοιαύτας θέσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιδιώκουν τοῦτο. Ἡ Διοίκησις θέλει ἐξετάσει μὲ πνεῦμα εὐνοϊκόν, ἐφ' ὅσον αἱ γενικώτεραι ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι τὸ ἐπιτρέπουν, ὑποβαλλομένας αὐτῇ αἰτήσεις τοιαύτης τοποθετήσεως τῶν νέων ὑπαλλήλων.

Τέλος, ἡ Διοίκησις δρᾷτται τῆς διὰ τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου παρεχομένης εὐκαιρίας ὅπως ἐπαναλάβῃ παλαιότεραν, πολλάκις διατυπωθεῖσαν, παραίνεσιν πρὸς τοὺς νέους ὅπως μελετοῦν μετὰ ζήλου τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐκδόσεις καὶ τὰς εἰς

αὐτὰς δημοσιευομένας μελέτας ἢ ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων σήμερον τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, τόσον εἰς τὰ ἔθνικὰ ὅσον καὶ εἰς διεθνή πλαίσια, ἰδίᾳ τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως Συνδέσεως τῆς χώρας μετὰ τῆς E.O.K. Οὗτοι δέον νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἐγεννήθη καὶ ἀναπτύσσεται ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς τελωνειακῆς τεχνικῆς ὁργανώσεως καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν καὶ τὴν κανονικὴν τῆς πραγματοποιήσιν καλοῦνται νὰ συνεισφέρουν τὰ μέγιστα οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι.

Ἡ διαρκὴς ὄθεν καὶ μόνον μελέτη εἶναι ἐκείνη, ἣτις θὰ τοὺς ἐφοδιάσῃ μὲ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις καὶ θὰ τοὺς δπλίσῃ μὲ τὴν ἱκανότητα νὰ ἀνταποκριθῶν καλύτερον εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν τῶν, ἀλλὰ περισσότερον καὶ εἰς τὸ ἔναντι τῶν ἰδίων ἑαυτῶν τῶν, καθήκον καὶ συμφέρον.

Ἡ ἐκμάθησις μιᾶς ξένης γλώσσης, ἐπαναλαμβάνεται, ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἐφόδιον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς εὐρύτερους ὁρίζοντας τῶν προσπαθειῶν τῆς ὑπηρεσιακῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐπιμορφώσεως».